

Sklepi Sveta z dne 11. maja 2012 o zaposljivosti diplomantov, ki so zaključili izobraževanje in usposabljanje

(2012/C 169/04)

SVET EVROPSKE UNIJE –

politik na nacionalni, regionalni in lokalni ravni za izboljšanje dostopa mladih do trga dela ter njihove zaposljivosti,

OB UPOŠTEVANJU

— sklepov Sveta z dne 12. maja 2009 o strateškem okviru za evropsko sodelovanje v izobraževanju in usposabljanju („ET 2020“) ⁽¹⁾, v katerih je bilo ugotovljeno, da je treba izboljšati zaposljivost z izobraževanjem in usposabljanjem, če želimo obvladati sedanje in prihodnje izzive na trgu dela, in je bila Komisija pozvana, naj predstavi predlog morebitnega evropskega referenčnega merila na tem področju,

— sklepov Sveta in predstavnikov vlad držav članic, ki so se sestali v okviru Sveta, z dne 18. novembra 2010 o prednostnih nalogah za okrepljeno evropsko sodelovanje na področju poklicnega izobraževanja in usposabljanja za obdobje 2011–2020 ⁽²⁾, v katerih je bilo poudarjeno, da bi morale države spodbujati partnerstva med ponudniki izobraževanja in usposabljanja, socialnimi partnerji in drugimi ustreznimi zainteresiranimi stranmi, da bi zagotovili boljše obveščanje o potrebah na trgu dela ter z ustreznim razvojem znanja, spretnosti in kompetenc bolje zadostili tem potrebam,

— sklepov Sveta z dne 14. februarja 2011 o vlogi izobraževanja in usposabljanja pri izvajanju strategije Evropa 2020 ⁽³⁾, v katerih je bilo poudarjeno, da sta za povečanje zaposljivosti pomembna prehod na sisteme za pridobivanje kvalifikacij, ki bodo temeljili na učnem izidu, ter večje priznavanje znanj, spretnosti in kompetenc, pridobljenih s formalnim in priložnostnim učenjem,

— vodilne pobude iz strategije Evropa 2020 „Program za nova znanja in spretnosti ter delovna mesta: evropski prispevek k polni zaposlenosti“, katere namen je povečati uspešnost sistemov izobraževanja in usposabljanja ter mladim zagotoviti spretnosti in kompetence, ki ustrezajo potrebam na trgu dela,

— sklepov Sveta z dne 17. junija 2011 o spodbujanju zaposlovanja mladih za uresničitev ciljev strategije Evropa 2020 ⁽⁴⁾, v katerih je bilo poudarjeno, da ima Evropski socialni sklad pomembno vlogo pri izboljšanju zaposlitvenih možnosti in ravni usposobljenosti mladih ter pri izvajanju

— sklepov Sveta z dne 28. novembra 2011 o posodobitvi visokega šolstva ⁽⁵⁾, v katerih je bilo pozvano k prizadevanjem za okrepitev povezanosti med visokošolskimi ustanovami, delodajalci in institucijami na trgu dela, da bi študijski programi bolje odražali potrebe na trgu dela, da bi se spretnosti bolj uskladile z delovnimi nalogami ter da bi se razvile aktivne politike trga dela za spodbujanje zaposlovanja diplomantov,

— letnega pregleda rasti za leto 2012 ⁽⁶⁾, v katerem so bile države članice pozvane, naj podprejo zlasti zaposlovanje mladih, vključno s spodbujanjem kakovostnih pogodb za vajeništvo in pripravništvo ter prilagajanjem sistemov izobraževanja in usposabljanja, da bodo odražali razmere na trgu dela ter povpraševanje po znanju in spretnostih,

— izjave članov Evropskega sveta z dne 30. januarja 2012 ⁽⁷⁾, ki poziva k prizadevanjem za okrepitev zaposlovanja, zlasti mladih, vključno s spodbujanjem pridobivanja njihovih prvih delovnih izkušenj in njihovega vključevanja na trg dela s ciljem, da bi v nekaj mesecih po zaključku šolanja prejeli kakovostno ponudbo za zaposlitev, nadaljnje izobraževanje, vajeništvo ali pripravništvo.

OB SKLICEVANJU NA NASLEDNJE:

— izboljšanje priložnosti mladih Evropejcev, da pridobijo znanje, spretnosti in kompetence, potrebne za zagotovitev nemotenega prehoda na trg dela EU ter nadaljnji razvoj njihovih poklicnih možnosti, je pomembnejše kot kdaj koli prej, saj se število mladih iskalcev zaposlitve še naprej hitro povečuje,

— zaradi trenutne gospodarske krize je prehod z izobraževanja na zaposlitev še toliko pomembnejši. Ključno je zagotoviti, da imajo mladi po koncu izobraževanja in usposabljanja najboljšo možno podporo, da najdejo svojo prvo zaposlitev. Pri mladih, ki se soočajo z brezposelnostjo ali počasnim prehodom z izobraževanja na zaposlitev, se lahko pojavijo dolgoročni negativni učinki v smislu prihodnjega uspeha na trgu dela, dohodkov ali ustvarjanja družine. To lahko po

⁽¹⁾ UL C 119, 28.5.2009, str. 2.

⁽²⁾ UL C 324, 1.12.2010, str. 5.

⁽³⁾ UL C 70, 4.3.2011, str. 1.

⁽⁴⁾ 11838/11.

⁽⁵⁾ UL C 372, 20.12.2011, str. 36.

⁽⁶⁾ 17229/11 + ADD 1, 2 in 3.

⁽⁷⁾ SN 5/12.

drugi strani ogrozi javne in zasebne naložbe v njihovo izobraževanje in usposabljanje, kar škoduje celotni družbi. To zlasti velja v sedanjih razmerah demografskih izzivov, ki na vse manjše število mladih v Evropi ustvarjajo dodaten pritisk, naj se hitro in uspešno vključijo na trg dela,

- uvedba referenčnega merila ⁽¹⁾ za delež zaposlenih diplomantov ⁽²⁾, ki bi bilo usmerjeno na prehod z izobraževanja in usposabljanja na trg dela, bi omogočila politično razpravo v okviru „ET 2020“ v zvezi z ukrepi za izboljšanje zaposljivosti diplomantov.

OB UPOŠTEVANJU NASLEDNJEGA:

- delež zaposlenih diplomantov, tj. delež zaposlenih prebivalcev med 20. in 34. letom starosti, ki so šolanje zaključili eno, dve ali tri leta pred referenčnim letom in trenutno niso vključeni v nobeno dejavnost nadaljnega izobraževanja ali usposabljanja, se je med letoma 2008 (81 %) in 2010 (76,5 %) zmanjšal za skoraj 4,5 odstotne točke,
- že zdaj je na voljo dovolj podatkov, ki omogočajo spremljanje zaposljivosti diplomantov, ki so zaključili izobraževanje in usposabljanje, ne da bi nastajala dodatna upravna bremena in stroški za države članice ali Eurostat ⁽³⁾.

PRIZNAVA, DA:

- je zaposljivost, tj. kombinacija dejavnikov, ki posameznikom omogočajo napredek pri iskanju zaposlitve ali vstop vanjo, ohranjanje zaposlitve in napredovanje na njihovi poklicni poti, zapleten koncept, ki ne vključuje le posameznikovih lastnosti, znanja in spretnosti, odnosa in motivacije, ampak tudi druge zunanje dejavnike zunaj področja politike izobraževanja in usposabljanja, kot so predpisi na trgu dela, demografija, struktura gospodarstva in splošne gospodarske razmere,
- je izboljšanje zaposljivosti politično vprašanje, ki zadeva vse javne organe, tudi tiste, pristojne za izobraževanje in usposabljanje ter za zaposlovanje. Na evropski ravni zadeva strategijo Evropa 2020 in okvir ET 2020,

⁽¹⁾ Kakor je navedeno v strateškem okviru za evropsko sodelovanje v izobraževanju in usposabljanju iz leta 2009, je to referenčna raven povprečne evropske uspešnosti, ki je ne bi smeli šteti za konkreten cilj, ki bi ga posamezna država morala doseči, pač pa bi jo morali šteti za skupni cilj, ki naj ga pomagajo doseči države članice (UL C 119, 28.5.2009, str. 7).

⁽²⁾ V tem besedilu izraz „diplomant“ pomeni vsako osebo, ki je zaključila izobraževanje in usposabljanje z vsaj višje sekundarno ali postsekundarno, neterciarno stopnjo izobrazbe (ISCED stopnja 3 do ISCED stopnja 4, razen ISCED stopnja 3C – krajši) ali s terciarno stopnjo izobrazbe (ISCED stopnji 5 in 6).

⁽³⁾ Za referenčno merilo o prispevku izobraževanja in usposabljanja k zaposljivosti. (Metodološka opomba EUR 24616 EN 2011).

- je prispevek izobraževanja in usposabljanja k zaposljivosti mladih delno zajet v ustreznih krovnih ciljnih strategijah Evropa 2020 in obstoječih referenčnih merilih okvira ET 2020, kot so merila glede terciarne izobrazbe, oseb, ki zgodaj opustijo izobraževanje in usposabljanje, udeležbe odraslih v vseživljenjskem učenju ter posameznikov s slabimi rezultati pri branju, matematiki in naravoslovju,

- kljub temu prehod z izobraževanja in usposabljanja na zaposlitev v trenutnem okviru spremljanja še ni obravnavan. Na tej stopnji bi bilo mogoče prispevek sistemov izobraževanja in usposabljanja k zaposljivosti diplomantov zagotoviti na primer s poklicnim usmerjanjem in svetovanjem, tesnejšimi povezavami med izobraževalnimi ustanovami in ustanovami za usposabljanje ter ustreznimi zainteresiranimi stranmi, s prilagajanjem učnih načrtov potrebam na trgu dela, s krepitvijo podjetniškega izobraževanja, z možnostmi za prakso v podjetjih, z bolj preglednimi informacijami o učnih izidih, z bolj odzivnimi politikami na področju izobraževanja in usposabljanja, ki bodo odražale potrebe po znanju in spretnostih na trgu dela, ter s spodbujanjem vseh mladih k nadaljnemu študiju tudi po zaključenem splošnem višjem sekundarnem izobraževanju. Pozornost je treba nameniti tudi zaposljivosti mladih s posebnimi potrebami na trgu dela,

- bi oblikovanje evropskega referenčnega merila za delež zaposlenih diplomantov pomagalo opredeliti tiste politike izobraževanja in usposabljanja, ki bi lahko izboljšale prehod z izobraževanja in usposabljanja na zaposlitev ter prispevale k bolj uspešnemu zaposlovanju; bi evropsko referenčno merilo, ki meri delež zaposlenih diplomantov, skupaj z ustrezno analizo kakovostnih vidikov, kot je usklajenost ponudbe znanj, spretnosti in kompetenc z zaposlitvijo, pridobljeno do tri leta po zaključku šolanja, pomagalo okrepiti tudi evropsko sodelovanje pri tistih politikah na področju izobraževanja in usposabljanja, ki so usmerjene na prehod z izobraževanja in usposabljanja na zaposlitev. Prispevalo bi k spremljanju napredka držav članic pri prizadevanjih za boljše zaposljivost diplomantov in k opredelitvi primerov dobre prakse ter podprlo razvoj pobud vzajemnega učenja.

POZIVA DRŽAVE ČLANICE, NAJ:

ob upoštevanju razlik med posameznimi državami članicami

1. na nacionalni ravni sprejmejo ukrepe, namenjene izboljšanju zaposljivosti diplomantov, ki zapuščajo sistem izobraževanja in usposabljanja, da bi se lahko doseglo evropsko referenčno merilo iz Priloge k tem sklepom in da bi se hkrati spodbudila usklajenost med doseženo izobrazbo in zaposlitvijo;

2. na podlagi razpoložljivih virov in instrumentov spremljajo delež zaposlenih diplomantov, ki so zaključili izobraževanje in usposabljanje, da bi razširili strokovno podlago za pripravo politike glede povezovanja izobraževanja in usposabljanja na eni strani ter zaposlitve na drugi strani, kakor je navedeno v Prilogi;
3. spodbujajo izvajanje in uporabo programov, instrumentov in okvirov EU, zasnovanih v podporo zaposljivosti, mobilnosti in vseživljenjskemu učenju, vključno s programi Europass, Youthpass, evropskim ogrodjem kvalifikacij ter sistemi ECTS, ECVET in EQAVET;
4. okrepijo sodelovanje med izobraževalnimi ustanovami in ustanovami za usposabljanje ter ustreznimi zainteresiranimi stranmi s področja zaposlovanja na lokalni, regionalni in nacionalni ravni z namenom spodbujanja delovne prakse, pripravništva in vajeništva v podjetjih na najzgodnejši stopnji prehoda z izobraževanja in usposabljanja na trg dela.

POZIVA KOMISIJO, NAJ:

1. zlasti z letnim pregledom izobraževanja in usposabljanja ter skupnim poročilom o izvajanju strateškega okvira ET 2020 preuči, v kolikšni meri se dosega evropsko referenčno merilo.

V pregledu izobraževanja in usposabljanja bodo tudi informacije o evropskem referenčnem merilu za osebe, ki zgodaj opustijo šolanje, čeprav ta ciljna skupina ni vključena v zastavljeni cilj;

2. okrepi evropsko sodelovanje pri pripravi politik na področju izobraževanja in usposabljanja za zaposljivost, in sicer s preučitvijo in spremljanjem navedenega izobraževanja in usposabljanja, kar zajema:

— preučitev posebnega vpliva politik izobraževanja in usposabljanja na prehod z izobraževanja in usposabljanja na zaposlitev,

— preučitev kakovosti prvih zaposlitev, tako da se stopnja izobrazbe primerja z vsebino delovnih nalog, vključno z usklajenostjo ponudbe znanj, spretnosti in kompetenc z zaposlitvijo, ki jo posameznik opravlja v prvih treh letih na trgu dela;

3. tesno sodeluje z drugimi zadevnimi mednarodnimi institucijami, kot so MOD, OECD in UNESCO, da bi si izmenjali analize in strokovno znanje glede prehoda diplomantov na trg dela.

TER POZIVA DRŽAVE ČLANICE IN KOMISIJO, NAJ:

1. zbirajo kakovostne informacije in primere dobre prakse, da bi dopolnili kvantitativno spremljanje ter okrepijo podlago za oblikovanje politike, utemeljene na dejstvih, zlasti na podlagi obstoječih virov, vključno s sistemom poročanja v okviru ET 2020;

2. opredelijo primere dobre prakse držav članic glede nemotnega prehoda z izobraževanja in usposabljanja na zaposlitev, in sicer z vzpostavitvijo skupine strokovnjakov za prehod diplomantov z izobraževanja in usposabljanja na trg dela, ter s tem prispevajo k prednostnim nalogam okvira ET 2020. Skupino bi morali sestavljati nacionalni strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, in strokovnjaki, ki zastopajo zadevne socialne partnerje in jih imenuje Komisija, ter bi morala ob ustreznem upoštevanju subsidiarnosti:

(i) preučiti, kako naj se v izobraževanje in usposabljanje vključi več praktičnih elementov, na primer prek praktičnega učenja ali dualnega izobraževanja kot načina za izboljšanje zaposljivosti diplomantov;

(ii) v tesnem sodelovanju s skupino za pripravo kazalnikov v okviru Odbora za zaposlovanje ter stalno skupino za kazalnike in merila preučiti najprimernejše kazalnike za spremljanje, katere politike izobraževanja in usposabljanja bi lahko prispevale k povečanju zaposljivosti diplomantov;

(iii) Svetu v poročilu o izvajanju strateškega okvira ET 2020 do konca leta 2014 poročati o rezultatih svojega dela;

3. v sodelovanju z ustreznimi organi na področjih izobraževanja in usposabljanja ter zaposlovanja (vključno z Odborom za zaposlovanje) razvijajo dejavnosti vzajemnega učenja na področju prehoda z izobraževanja in usposabljanja na zaposlitev.

PRILOGA

Referenčna raven povprečne evropske uspešnosti

(„Evropsko referenčno merilo“)

glede deleža zaposlenih diplomantov, ki so zaključili izobraževanje in usposabljanje

Države članice so se leta 2009 dogovorile, da bi bilo treba uresničevanje ciljev, opredeljenih v Sklepih Sveta z dne 12. maja 2009 o strateškem okviru za evropsko sodelovanje v izobraževanju in usposabljanju ⁽¹⁾, opreti na referenčne ravni povprečne evropske uspešnosti (evropska referenčna merila), saj se te lahko uporabljajo za spremljanje napredka in prepoznavanje izzivov ter lahko prispevajo k oblikovanju politik, utemeljenih na dejstvih. Takrat je bil dosežen dogovor o petih evropskih referenčnih merilih, Komisiji pa predložena zahteva, naj pripravi predloge za nadaljnja referenčna merila, vključno z merilom na področju zaposljivosti.

Države članice se po preučitvi predlogov iz delovnega dokumenta služb Komisije z dne 24. maja 2011 ⁽²⁾ sedaj strinjajo tudi z navedenim referenčnim merilom za delež zaposlenih diplomantov, ki so zaključili izobraževanje in usposabljanje. Referenčno merilo dopolnjuje merila, ki so že bila sprejeta maja 2009, in merilo za učno mobilnost, ki ga je Svet sprejel novembra 2011 ⁽³⁾. Kot tako bi moralo temeljiti zgolj na obstoječih primerljivih podatkih ter upoštevati različna izhodišča posameznih držav članic in njihove raznolike možnosti za izboljšanje uspešnosti s politikami na področju izobraževanja in usposabljanja. Ne bi ga smeli obravnavati kot konkreten cilj, ki naj bi ga posamezne države dosegle do leta 2020. Namesto tega naj države članice na podlagi nacionalnih prednostnih nalog in ob upoštevanju spreminjajočih se gospodarskih razmer preučijo, kako in v kolikšni meri lahko z ukrepi na državni ravni prispevajo k skupnemu doseganju evropskega referenčnega merila na navedenem področju.

Referenčno merilo glede deleža zaposlenih diplomantov, ki so zaključili izobraževanje in usposabljanje

je zaposljivost, tj. kombinacija dejavnikov, ki posameznikom omogočajo napredek pri iskanju zaposlitve ali vstop vanjo, ohranjanje zaposlitve in napredovanje na njihovi poklicni poti, zapleten koncept, ki ne vključuje le posameznikovih lastnosti, znanja in spretnosti, odnosa in motivacije, ampak tudi druge zunanje dejavnike zunaj področja politike izobraževanja in usposabljanja, kot so predpisi na trgu dela, demografija, struktura gospodarstva in splošne gospodarske razmere.

Na tej podlagi ter za poudarjanje priložnosti, ki jih lahko zagotovijo politike izobraževanja in usposabljanja za uspešnejše zaposlovanje in povečanje zaposljivosti diplomantov ⁽⁴⁾, ki trenutno niso vključeni v nobeno dejavnost nadaljnega izobraževanja ali usposabljanja, se države članice strinjajo z naslednjim referenčnim merilom:

Do leta 2020 bi moral biti delež zaposlenih diplomantov ⁽⁵⁾ (starih med 20 in 34 let) ⁽⁶⁾, ki so izobraževanje in usposabljanje zaključili največ tri leta pred referenčnim letom, najmanj 82 % (v primerjavi s 76,5 % leta 2010) ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ UL C 119, 28.5.2009, str. 7.

⁽²⁾ Dok. 10697/11.

⁽³⁾ UL C 372, 20.12.2011, str. 31.

⁽⁴⁾ V tem besedilu izraz „diplomant“ pomeni vsako osebo med 20 in 34 letom starosti, ki je zaključila izobraževanje in usposabljanje z vsaj višje sekundarno ali postsekundarno, neterciarno stopnjo izobrazbe (ISCED stopnja 3 do ISCED stopnja 4, razen ISCED stopnja 3C – krajši) ali s terciarno stopnjo izobrazbe (ISCED stopnji 5 in 6).

⁽⁵⁾ Mednarodna standardna klasifikacija izobraževanja (ISCED) iz leta 1997 izobraževalne dejavnosti razvršča v sedem obsežnih stopenj, kjer stopnje ISCED od 0 do 2 in stopnja 3C (krajše od treh let) zajemajo nižje sekundarno izobraževanje. Pri oceni ustreznih ravni za cilj za leto 2020 sta upoštevani le dve stopnji diplomantov, namreč tistih, ki so zaključili višje sekundarno izobraževanje (ISCED stopnja 3), postsekundarno, neterciarno (ISCED stopnja 4) in terciarno izobraževanje (ISCED stopnji 5 in 6). Diplomante, ki so zaključili splošno višje sekundarno izobraževanje (ISCED 3A), bi bilo treba spodbujati k nadaljnjemu izobraževanju in usposabljanju. Skupina diplomantov, ki niso zaključili niti višjega sekundarnega izobraževanja (ISCED stopnje od 0 do 2 in ISCED stopnja 3C – krajši), je bila iz ocene izključena zaradi majhnosti vzorca (v starostni skupini od 20 do 34 let je bilo nedavno le malo oseb, ki so šolanje zaključile pred zaključkom višjega sekundarnega izobraževanja) in dejstva, da so se države članice že leta 2003 dogovorile o zmanjšanju deleža oseb, ki zgodaj opustijo izobraževanje in usposabljanje, na manj kot 10 % vseh mladih med 18. in 24. letom starosti (ta cilj je bil potrjen tudi v strategiji Evropa 2020).

⁽⁶⁾ Izbrana je bila spodnja meja 20 let za uskladitev z novim starostnim okvirom, ki ga opredeljuje krovni cilj iz strategije Evropa 2020 glede zaposlenosti (tj. od 20 do 64 let). Ker po vsej Evropi večina učencev višje sekundarno izobraževanje (ISCED stopnja 3, razen ISCED stopnja 3C – krajši) in postsekundarno, neterciarno izobraževanje (ISCED stopnja 4) zaključijo med 18. in 20. letom, naj bi ta spodnja starostna meja omogočila analizo zaposljivosti te skupine, in sicer v enem, dveh ali treh letih od dokončanja šolanja. Zgornja meja 34 let se je po drugi strani določila v skladu s sedanjim referenčnim merilom glede zaključka terciarnega izobraževanja, ki se meri v starostni skupini med 30. in 34. letom. Tudi ta zgornja meja naj bi zato zagotavljala optimalno vključevanje nedavnih diplomantov po zaključku terciarnega izobraževanja (ISCED stopnji 5 in 6).

⁽⁷⁾ Merjeno kot delež zaposlenih prebivalcev med 20. in 34. letom starosti, ki so šolanje zaključili eno, dve ali tri leta pred tem in trenutno niso vključeni v nobeno dejavnost nadaljnega izobraževanja ali usposabljanja. To ne zajema posameznikov, ki so trenutno vključeni v kakršno koli obliko izobraževanja ali usposabljanja, s čimer je zagotovljeno, da se zaposljivost te skupine ne more spremeniti, če posameznik v tem času izboljšuje ali nadgrajuje svoja znanja in spretnosti. Zaradi pomanjkanja longitudinalnih podatkov, s katerimi bi natančno merili prehod diplomantov v zaposlitev, se uporablja povprečje, določeno na podlagi vrednosti ob koncu vsakega od treh let po zaključku izobraževanja. Ta pristop omogoča ublažitev morebitnih posledic kratkih obdobij brezposelnosti, ki so običajna v prvih letih zaposlitve.

Ciljna vrednost zadeva povprečje EU in ne določa nacionalnih ciljev za posamezne države članice.

S tem referenčnim merilom se bo lahko pripravila razčlenitev na posamezne podskupine prebivalstva. Zlasti bi bilo treba pripraviti razčlenitev podatkov glede na stopnje klasifikacije ISCED ⁽¹⁾, študijsko smer ter področje izobraževanja in usposabljanja, kar bi na primer omogočilo razlikovanje med uspešnostjo diplomantov višjega sekundarnega izobraževanja, ki zaključijo splošno ali poklicno izobraževanje in usposabljanje, ter uspešnostjo visokošolskih diplomantov glede na področje izobraževanja in usposabljanja.

Poleg tega bi bilo treba izvesti analizo glede vprašanja, v kolikšni meri področje in stopnja izobraževanja in usposabljanja ustrežata vrsti poklica, ki ga diplomant opravlja v prvih letih zaposlitve, pri čemer bi ta analiza lahko temeljila na doseženi izobrazbi na podlagi stopenj ISCED.

Države članice in Komisija bodo navedeno referenčno merilo preučile in ocenile v okviru skupnega poročila o ET 2020, ki ga bodo pripravile leta 2014, ter na podlagi tega odločile, ali je potrebna revizija kazalnikov.

⁽¹⁾ Kot je bilo navedeno, veljavna Mednarodna standardna klasifikacija izobraževanja iz leta 1997 (ISCED) izobraževalne dejavnosti razvršča v sedem obsežnih stopenj od 0 do 6. Leta 2014 se bo v vseh virih podatkov EU na področju izobraževanja uporabljala klasifikacija ISCED iz leta 2011, ki ima devet stopenj. V skladu s tem bo terciarno izobraževanje nadalje razčlenjeno na diplomsko (Bachelor), magistrsko (Master) in doktorsko raven, bolje pa bodo opredeljene tudi razlike med nižjim in višjim sekundarnim izobraževanjem.